

УХВАЛА

КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційним зверненням громадянина Грищенка Сергія Васильовича щодо офіційного тлумачення окремих положень статті 16 Закону України „Про правовий режим території, що зазнала радіоактивного забруднення внаслідок Чорнобильської катастрофи“

м. Київ
24 грудня 2013 року
№ 75-у/2013

Справа № 2-74/2013

Конституційний Суд України у складі суддів:

Овчаренка В'ячеслава Андрійовича – головуючого,
Бауліна Юрія Васильовича,
Бринцева Василя Дмитровича,
Вдовіченка Сергія Леонідовича,
Головіна Анатолія Сергійовича,
Гультая Михайла Мирославовича,
Запорожця Михайла Петровича,
Касмініна Олександра Володимировича – доповідача,
Колоса Михайла Івановича,
Литвинова Олександра Миколайовича,
Маркуш Марії Андріївни,
Пасенюка Олександра Михайловича,
Сергейчука Олега Анатолійовича,
Стецюка Петра Богдановича,
Тупицького Олександра Миколайовича,
Шаптали Наталі Костянтинівни,
Шишкіна Віктора Івановича,

розглянув на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційним зверненням громадянина Грищенка Сергія Васильовича щодо офіційного тлумачення окремих положень статті 16 Закону України „Про правовий режим території, що зазнала радіоактивного забруднення внаслідок Чорнобильської катастрофи“ від 27 лютого 1991 року № 791а–XII (Відомості Верховної Ради УРСР, 1991 р., № 16, ст. 198) з наступними змінами (далі – Закон).

Заслухавши суддю-доповідача Касмініна О.В. та дослідивши матеріали справи, Конституційний Суд України

у с т а н о в и в:

1. Громадянин Грищенко С.В. звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням дати офіційне тлумачення окремих положень статті 16 Закону, якими передбачено, що в зоні гарантованого добровільного відселення забороняється будівництво нових, розширення діючих підприємств, безпосередньо не пов'язаних із забезпеченням радіоекологічного, соціального захисту населення, а також умов його життя та праці, в аспекті того, які підприємства мав на увазі законодавець у зазначених положеннях Закону.

Автор клопотання обґрунтовує необхідність в офіційному тлумаченні вказаних положень Закону неоднозначним, як він вважає, їх застосуванням судами України та органами державної влади і стверджує, що це призвело та може призвести в подальшому до порушення конституційних прав і свобод громадян.

До конституційного звернення Грищенко С.В. долучив копії ухвали Вищого адміністративного суду України від 2 серпня 2011 року, постанови колегії суддів Судової палати в адміністративних справах Верховного Суду України від 6 лютого 2007 року, листа-відповіді першого заступника голови Іванківської районної державної адміністрації Київської області від 2 липня 2013 року, рішення Іванківської районної ради Київської області VI скликання від 2 березня 2012 року № VI-19/308, а також витягів із затвердженої цим рішенням Програми соціально-економічного та культурного розвитку Іванківського району на 2012 рік.

2. Конституційний Суд України, розглядаючи питання щодо відкриття конституційного провадження у справі у зв'язку з прийняттям Першою колегією суддів Конституційного Суду України Ухвали від 11 грудня 2013 року про відмову у відкритті конституційного провадження у цій справі на підставі пункту 2 статті 45 Закону України „Про Конституційний Суд України“, виходить з такого.

Відповідно до Закону України „Про Конституційний Суд України“ у конституційному зверненні має зазначатися обґрунтування необхідності в

офіційному тлумаченні положень Конституції України або законів України (пункт 4 частини другої статті 42); підставою для конституційного звернення щодо офіційного тлумачення Конституції України та законів України є наявність неоднозначного застосування положень Конституції України або законів України судами України, іншими органами державної влади, якщо суб'єкт права на конституційне звернення вважає, що це може призвести або призвело до порушення його конституційних прав і свобод (стаття 94).

Конституційний Суд України в Ухвалі від 12 травня 2010 року № 31-у/2010 зазначив, що під неоднозначним застосуванням положень Конституції України або законів України слід розуміти різне застосування одних і тих же норм цих правових актів судами України, іншими органами державної влади за однакових юридично значимих обставин.

Аналіз доданих до конституційного звернення копій судових рішень дає підстави для висновку, що ухвалу Вищого адміністративного суду України від 2 серпня 2011 року та постанову колегії суддів Судової палати в адміністративних справах Верховного Суду України від 6 лютого 2007 року постановлено за різних юридично значимих обставин: ухвала стосувалася припинення юридичної особи, а постановою вирішено питання щодо оскарження податкових повідомлень-рішень.

Решту долучених документів також не можна вважати підтвердженням неоднозначного застосування названих положень Закону судами України, іншими органами державної влади.

Отже, Грищенко С.В. не навів фактів неоднозначного застосування вказаних положень статті 16 Закону, що є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктом 2 статті 45 Закону України „Про Конституційний Суд України“.

Враховуючи викладене та керуючись статтею 153 Конституції України, статтями 42, 45, 50, 94 Закону України „Про Конституційний Суд України“, Конституційний Суд України

у х в а л и в:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційним зверненням громадянина Грищенка Сергія Васильовича щодо офіційного тлумачення окремих положень статті 16 Закону України

„Про правовий режим території, що зазнала радіоактивного забруднення внаслідок Чорнобильської катастрофи“ від 27 лютого 1991 року № 791а–ХІІ з наступними змінами на підставі пункту 2 статті 45 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – невідповідність конституційного звернення вимогам, передбаченим Конституцією України, цим законом.

2. Ухвала Конституційного Суду України є остаточною.

КОНСТИТУЦІЙНИЙ СУД УКРАЇНИ